

είκονιζονται ἔξισου ἐπιτυχῶς ὡς καὶ τὸ ἡρωϊκῶς ἀτάραχον ἀλλ' αὐστηρὸν βλέμμα, ὅπερ σφενδονίζει κατὰ τοῦ Ἀλβανοῦ δ θαυμάσιος ἥρως ὅτε, νυσσόμενος ἀφνω ὑπὸ τῆς κοπίδος τῆς τρομάδους χειρὸς αὐτοῦ, ὑπολαμβάνει τὸν δυστυχῆ ὡς ἐπιέουλεύοντα τὴν ζωὴν του.

Κρίνων δίκαιον καὶ καλὸν τὸ νὰ τηρῶνται αἱ διάνοιαι καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ τὸ ἀριστουργήματα τῶν καλῶν τεχνῶν, διέρχομαι ἐνταῦθα ἀνέκδοτόν τι ἰστορικόν, τὸ ὄποῖον μοὶ διηγήθη ποτὲ ἐν τῇ Ἐλεστίᾳ ὁ πρὸμικροῦ μεταστὰς εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν ἀειμνηστος φίλος μου Βετᾶν, ὅστις ἦτον καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν εἰλικρινῶν φίλων τῆς πατρίδος μας. Οἱ νέοι Ἑλληνες θέλουσιν ἴσει καὶ ἐνταῦθα τῆς προγονικῆς των εὐγενείας δείγματα, φυσικά, ἀπλαστα καὶ ἀκραiphνῆ, διασωζόμενα ἐν τῷ καθαρῷ ἐλληνικῷ αἷματι.

Σοὶ ἀνέφερον καὶ ἄλλοτε, φίλε Νικόλαε, μοὶ ἔλεγεν ὁ φίλος Ἐλεστός, ὅτι ἥμην ὁ μυστικὸς τῆς τοῦ Καποδιστρίου ἀλληλογραφίας γραμματεύς. Πρωῖαν δέ τινα ἐργαζόμενος εἰς τὸ σπουδαστήριόν μου, βλέπω νὰ εἰσέλθῃ πρός με ὁ στρατηγὸς Ἰατράκος, παρακαλῶν με νὰ τὸν παρουσιάσω εἰς τὸν Κυβερνήτην· ἐγὼ δὲ εἰδὼς αὐτὸν ἀσχολούμενον, τῷ εἶπον νὰ περιμείνῃ ὀλίγας στιγμάς.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἐγὼ προσηλώσας τοὺς ὄφθαλμοὺς εἰς τὶ φυλακτήριον, τὸ ὄποῖον ἔφερεν ἐξηρτημένον ἐκ τοῦ τραχύλου, ἐθαύμαζον πῶς ἀνὴρ ἐνδιατρίψας συχνὸν χρόνον ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπου ἐσπούδασε τὰ ιατρικά, διασώζει ἀ-

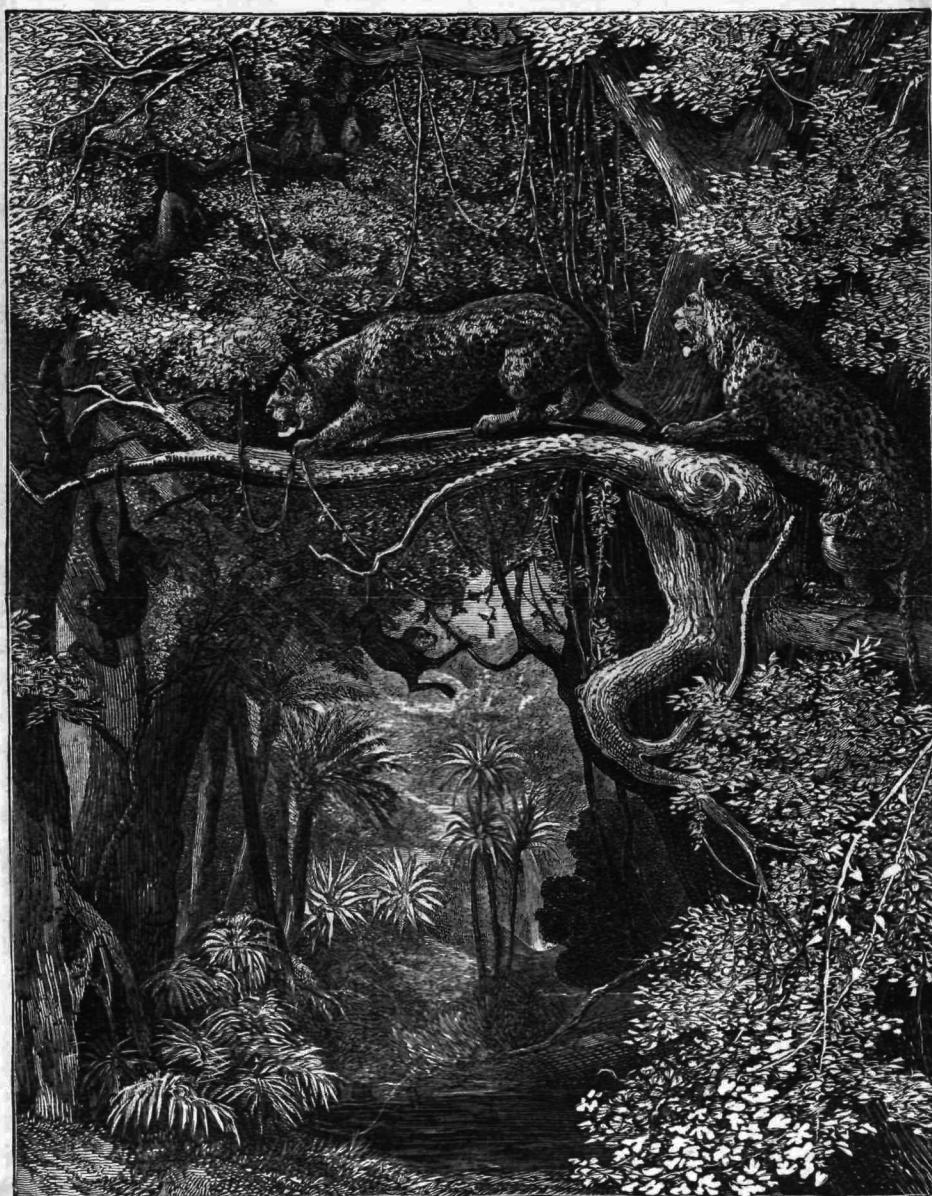
κόμη τὰς δεισιδαιμονίας τῆς πατρίδος του, ὡς εἰς τῶν τυχόντων καὶ ἀμαθῶν. Ὁ δὲ συνεὶς ἐκ τῆς ὄψεως τὴν διάνοιάν μου, ἡ περιέργειά σου, κ. Βετάνε, μοὶ εἶπε, περιστρέφεται εἰς τὸ ὄποῖον φέρω φυλακτήριον τουτοῦ· ἀλλ' εἶμαι βέβαιος, ὅτι ποτὲ δὲν θέλεις δυνηθῆ νὰ μαντεύσῃς τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον. Καὶ διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ ἐννοήσῃς πόσον πολύτιμον μοὶ εἶναι τὸ φυλακτήριον τοῦτο πρέπει νὰ ἐπανέλθω μικρὸν εἰς τὴν ἰστορίαν τοῦ ἀγῶνος

μας, καὶ νὰ σοὶ εἴπω ὅτι κατὰ τὴν περίφημον μάχην τῶν στενῶν, τὴν κατὰ τοῦ Δράμαλη, ἀρχηγὸς ὃν τότε καὶ ἐγὼ τῶν Λακεδαιμονίων, παρηκολούθουν τὸν γενναῖτον Νικήταν, τοῦ ὄποιού τὸν ἡρωϊσμὸν ἴσως ἐκτιμήσει ἡ ἐπερχόμενη γενεά. Ἡ μάχη ἤρξατο μετάμεσημέριαν καὶ διήρκεσεν ὅλην τὴν ἡμέραν·

ἴσως ἥκουσας ὅτι τρεῖς χιλιάδες ἔλληνες ἀντιπαρετάχθημεν κατὰ τρισμυρίων βαρβάρων. Ὁ Νικήτας τότε ἐπὶ κεφαλῆς διακοσίων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ὑπασπιστήν του Σισίνην, περιέφερετο εἰς τὰς τάξεις ὡς λέων, πίπτων κατὰ τῶν πολεμίων ὡς κεραυνὸς παντοῦ ὅπου ἔβλεπεν ἀν-

τίστασιν, τρέπων αὐτοὺς εἰς φυγὴν ὡς ἀετὸς κατεπτηχότας ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς στρουθούς.

Τὸ ἐσπέρας ἀπειρηκότες ἐκ τῆς σφαγῆς συνήλθομεν ὅλοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἥμην, ἥτις εύρισκετο εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, φοβηθέντες μὴ περιληφθῶμεν ἀπὸ ἀλλούς ἐχθρούς, τοὺς ὄποιούς ἐδίκασε πρὸ αὐτοῦ ὁ γέρων τῆς Πελοποννήσου στρατάρχης, στρατοπεδεύων τότε περὶ τὸ Ἀργος. Ὁ δὲ Νικήτας περιελθὼν τὸ στρατόπεδον καὶ

ΤΙΓΡΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣΑΙ ΠΙΘΗΚΟΥΣ

("Ιδε σελ. 91").